

РЕШЕНИЕ

№ 355

гр. Перник, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Светослава Ив. Алексиева

при участието на секретаря Тина Р. Тодорова
като разгледа докладваното от Светослава Ив. Алексиева Административно
наказателно дело № 20231720201127 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С наказателно постановление №1920а – 57/26.04.2023г., издадено от
началник Първо РУ при ОД МВР - Перник, на М. С. Г., ЕГН *****, на
основание чл.53 от ЗАНН и чл.37 от Закон за Националната система за
спешни повиквания с единен европейски номер 112 /ЗНССПЕЕН 112/ е
наложено административно наказание глоба в размер 800.00 лв. за това, че на
04.02.2023г., около 21.09 часа, гр. Перник е ползвал ЕЕН 112 не по
предназначение /позвънил от телефон с №*****, ползван от него, към ЕЕН
112, и след осъществена връзка с оператор – служител на Дирекция „НС 112“
произнесъл репликата: „*****“ / – нарушение на чл.28, ал.1, предл.1 от Закон
за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер
112.

Издаденото наказателно постановление е обжалвано от М. Г., като
същият навежда възражения за издаването му в нарушение на материалния
закон и при допуснати нарушения на процесуални правила. Твърди, че
същото е издадено в противоречие с разпоредби от КЗПЧОС и Конституцията
на Република България.

В съдебно заседание участва лично и поддържа тезите си, изложени в
жалбата. Твърди, че не носи административнонаказателна отговорност,
основавайки възраженията си в тази насока на заболяване, както и на
употреба на алкохол, под въздействието на който няма спомен за действията
си и за събитията.

Административнонаказващият орган - началник Първо РУ при ОД на
МВР Перник, не изразява становище по жалбата. В съдебно заседание
представител не е участвал.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, както и доводите на страните, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, срещу подлежащ на съдебен контрол правораздавателен акт, от лице с правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е по чл.28, ал.1, предл.1 от ЗНССПЕЕН 112. Същото е установено с акт за установяване на административно нарушение №1920а-34/07.04.2023г. /бл. №118257/, съставен от свид. П. В. П. – полицейски инспектор при 01 РУ – Перник. В съдържанието на акта е посочено, че на 04.02.2023г., около 21.09 часа, от телефон с №*****, ползван от М. С. Г., последният е извършил нерегламентирано изходящо обаждане към Единен европейски номер 112 /ЕЕН 112/, съдържащо реплика към отзовалия се на повикването оператор - служител на Дирекция НС112 - „*****“, казана за времето от единадесетата до четиринадесетата секунда на разговора. Констатацията за нарушение свидетелката П. направила въз основа получено писмо, рег. №10530р-683/22.03.2023г. от директор Дирекция „Национална система 112“, с приложен към него CD, съдържащ електронен картон и звукозапис на горепосоченото изходящо обаждане, приобщени като веществени доказателствени средства, съгласно чл.17 от ЗНССПЕЕН 112.

Въз основа тези материали на 07.04.2023г. срещу М. Г., в негово присъствие, било образувано административнонаказателно производство със съставяне на акт за установяване на административно нарушение №1920а-34/07.04.2023г. /бл. № 118257/, като актосъставителят – свид. П. П., приела, че жалбоподателят виновно е нарушил разпоредбата на чл.28, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112. При съставяне на акта соченият като нарушител не вписал обяснения и възражения.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не упражнил правото да подаде допълнителни писмени възражения.

На 26.04.2023 г., въз основа на събраните по преписката доказателства и след проверка по реда на чл.52, ал.4 от ЗАНН, наказващият орган приел, че са налице основанията по чл.53, ал.1 от ЗАНН и издал наказателно постановление, с което на основание чл.37 от ЗНССПЕЕН 112 наложил на М. Г. административно наказание глоба в размер 800 лева за нарушението по-горе.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена по несъмнен начин, като взе предвид показанията на свидетеля П. В. П., приетите писмени доказателства: съставеният АУАН, цитиран по-горе, писмо, рег. №10530р-683/22.03.2023г. от директор Дирекция „Национална система 112, заверени копия на заповед № 8121з –856/10.08.2016г. на Министъра на вътрешните работи, заповед №679/29.05.2012г. на директор ОД МВР – Перник, както и веществените доказателствени средства – електронен картон и звукозаписи, съдържащи се на приобщения оптичен носител. .

При така установената фактическа обстановка, извършвайки цялостна

служебна проверка за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление съдебният състав не констатира допуснати съществени нарушения на процесуални правила, които да са ограничили правото на защита на наказания и да са опорочили законосъобразността на обжалвания акт.

АУАН е съставен, а постановлението е издадено от органи с доказана материална компетентност при спазване на императивните изисквания към съдържанието им и в съответствие с процесуалните правила. Нарушението е описано ясно, с излагане в пълнота на всички обстоятелства относими към фактическия състав на посоченото административно нарушение, с прецизно правно квалифициране, поради което правото на защита на жалбоподателя и в най-малка степен не е ограничено. Актът и наказателното постановление отговарят на императивните изисквания в чл.42 и чл. 57 от ЗАНН, спазена е и процедурата при съставянето/издаването им.

Изискването в чл.42, ал.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН за пълно и точно описание на нарушението не предполага възпроизвеждане на цялостния разговор между жалбоподателя и служителят от Д „НС 112“ на посочената дата, каквито доводи се навеждат в жалбата. Достатъчно е да се изложат фактите, относими към фактическия състав на вмененото нарушение, което изискване е изпълнено. Актосъствителят не е имал задължение да предостави копие от съдържащата се на предоставения диск информация, тъй като няма данни такова искане да е направено в хода на производството от жалбоподателя. На същия е била осигурена възможност непосредствено да се запознае със съдържанието на диска при явяването му за съставяне на акта, което се установява от показанията на свид. П. и не се оспорва от Г.. Вещественото доказателство му е предявено и в съдебното следствие по реда на чл.284 НПК, вр. чр.84 ЗАНН. Предвид горното, правото на последния да разбере за какво нарушение е привлечен към административнонаказателна отговорност и въз основа на какви факти не е било ограничено.

По същество:

Съвкупният анализ на доказателствените материали по делото мотивира убедителен извод, че нарушението по чл.28, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112, за което М. Г. е привлечен към отговорност, е действително извършено, както от обективна, така и от субективна страна.

Съгласно разпоредбата на чл.3, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112 Единният европейски номер 112 се използва при необходимост от спешна помощ при различни рискове за живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите. Нормата на чл.28, ал.1 от с.з. предписва забрана да се ползва ЕЕН 112 не по предназначение, автоматичното му избиране от електронни устройства, с изключение на "eCall" повикванията, пускане на предварително записани съобщения, предаване на неверни и заблуждаващи съобщения и сигнали за помощ, като нарушаването ѝ е скрпено със санкция, предвидена в административнонаказателната разпоредба на чл.37 от същия закон. Съгласно §1, т.4 от Допълнителните разпоредби на ЗНССПЕЕН 112 "Спешно повикване" е сигнал, подаден при необходимост от спешна помощ чрез гласово повикване към ЕЕН 112 или чрез друг способ за хората със слухови или говорни увреждания.

В конкретния случай на жалбоподателя е вменено, че на 04.02.2023г., около 21.09 часа, е ползвал ЕЕН 112 не по предназначение, което действие осъществява именно визирания административнонаказателен състав на чл.37, вр. чл.28, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112. Конкретните фактически обстоятелства, на които се основава административнонаказателното обвинение /позвъняване от ползвания от Г. телефонен номер на ЕЕН 112 и отправяне на репликата към оператора, с който е свързан, цитирана в АУАН/, се доказват по несъмнен начин от събраните и проверени съобразно принципа на непосредственост в съдебното следствие гласни и писмени доказателствени средства. В техния контекст позицията на оспорване на нарушението от страна на жалбоподателя е недостоверна и защитна.

Показанията на свидетелката П. П. и кореспондиращите им веществени доказателствени средства по чл. 17 от Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 – данните от регистъра на спешните повиквания - звуков файл и електронен картон, създадени от "Национална система 112", приобщени към доказателствената съвкупност, категорично опровергават голословните твърдения в жалбата. Свидетелят последователно, логично и правдиво установява, че след получаване на писмото от Дирекция „НС 112“ с данни за телефонния номер, от който са регистрирани нерегламентираните обаждания към ЕЕН 112, и за който от мобилен оператор „Йеттел България“ ЕАД е събрана информация, че се ползва от М. Г., лично е призовала това лице да се яви в полицейското управление на 07.04.2023г. След явяването му и в присъствието на К.П. - служител на 01 РУ – Перник, го е запознала с материалите по преписката, като му е предоставила възможност да прослуша звукозаписа. Тези факти не се оспорват от жалбоподателя, напротив – писмените и устните му изявления потвърждават, както ползването на цитирания телефонен номер, така и обстоятелствата, при които нарушението е извършено и констатирано. Свидетелката П. е категорична, че при съставянето на акта Г. не е оспорил нито авторството, нито автентичността на записа, като е изложил несъстоятелни възражения за подбудите си. Допълва, че случаят не е инцидентен, напротив – ежесечно в Първо РУ – Перник се получавали материали от Д „НС 112“ за аналогични действия на същото лице.

Съдът кредитира с пълно доверие показанията на свидетелката П. като намира, че излага възприятията си обективно и правдиво, с необходимата изчерпателност и последователност, без данни за заинтересованост и проявена тенденциозност. Същата е изпълнявала рутинните си служебни задължения и доколкото изявленията ѝ са логични, последователни и кореспондират на писмените и веществените доказателствени средства, приобщени по делото, съдът приема, че възпроизвежда случилото се напълно достоверно.

По тези съображения съдът приема, че с поведението си жалбоподателят е осъществил състава на чл.28, ал.1, предл.1 от ЗНССПЕЕН 112, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му за него по административнонаказателен ред.

Възраженията на Г., че поведението му е извършено в състояние на невменяемост се отхвърлят като неоснователни. На съдебният състав е служебно известно от разглеждани други дела със същия предмет, образувани

по жалба на М. Г. срещу издадени наказателни постановления за аналогични нарушения, че същият последователно обосновава тезата, че страда от заболяване, пречещо му да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, както и че действията му са обусловени от прием на големи количества „отровен алкохол“, който му продават в кварталните кафенета, в което състояние няма спомен за действия и събития. Във връзка с тези възражения по а.н.д. № 01306/2022г., разглеждано от същия съдебен състав, съдът по искане на двете страни е назначил съдебна психолого-психиатрична експертиза, извършена на 13.01.2023г. от медицинските експерти - д-р Д.А. - психиатър, началник Психиатрично отделение при МБАЛ – Перник, и М.В. - клиничен психолог към ПО при МБАЛ – Перник. Заключение то им, дадено след психиатричен преглед и психологично изследване на лицето, след запознаване с представени от М. Г. медицински документи и с материалите по делото е категорично, че същият не страда от актуално психично заболяване, че към датата на деянието /осъществено на дата, близка до процесната/, а и към датата на експертното изследване, същият е можел да разбира свойството и значението на постъпките си, както и да ги ръководи, в състояние е бил да възприема правилно всички факти и обстоятелства, които имат значение, да дава достоверни обяснения за тях и пълноценно да участва в административнонаказателното производство.

Съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилага общата част на НК, доколкото в посочения закон не е предвидено друго. Понятието вменяемост се извежда по аргумент от противното от чл. 33, ал.1 от НК, съгласно която разпоредба не е наказателноотговорно лицето, което действа в състояние на невменяемост – когато поради умствена недоразвитост или продължително или краткотрайно разстройство на съзнанието не е могло да разбира свойството или значението на извършеното или да ръководи постъпките си.

Предвид горното съдът счита, че по делото липсват събрани относими доказателства, които да поставят под съмнение вменяемостта на жалбоподателя, поради което приема, че същият е годен субект на административнонаказателна отговорност и законосъобразно е ангажирана отговорността му за визираното по-горе виновно извършено административно нарушение.

Неоснователни са и възраженията му, че процесното обаждање попада в обхвата на чл.12 от ЗНССПЕЕН 112, съгласно който „когато от получената информация се установи, че повикването не изисква намеса на службите за спешно реагиране, но е свързано с функциите на местната администрация или на териториалните звена на министерства или на други административни структури, информацията се предава на съответната структура за предприемане на необходимите действия“. Видно е, че нормата регламентира задължение на служителите в центровете за приемане на спешни повиквания към ЕЕН 112 и не изключва административнонаказателна отговорност за подаден сигнал, който не представлява спешно повикване по смисъла на §1, т. 4 от ДР ЗНССПЕЕН 112. Отделно от това, съдържанието на гласовото повикване в случая изобщо не дава и основание деецът да се

позовава на горепосочената разпоредба.

Нарушението не е маловажно и не попада в приложното поле на чл.28 от ЗАНН, тъй като при изяснените обстоятелства категорично отсъстват обстоятелства, които да мотивират извод, че представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените /типични/ случаи на нарушения от съответния вид. Напротив, изложените в наказателното постановление обстоятелства, че срещу М. Г. са образувани множество други административнонаказателни производства за аналогични нарушения, както и данните в показанията на свид. П. за системност в поведението му, предвид регулярното постъпване в 01 РУ – Перник на писма с приложени материали от Д „НС112“, документиращи десетки случаи на поведение на същото лице в нарушение на забраните в чл.28, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112, категорично изключват маловажност на извършеното по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗАНН. Следва да се отбележи, че в приетото като писмено доказателство по делото писмо, инициирало настоящото административнонаказателно производство са отразени 142 броя нерегламентирани обаждания към ЕЕН 112 от ползвания от жалбоподателя телефонен номер в рамките на период от един месец /от 01.02.2023г до 28.02.2023г./.

Относно индивидуализацията на наказанието:

За нарушението по чл.28, ал.1, предл.1 от ЗНССПЕЕН 112 – ползване на ЕЕН 112 не по предназначение, разпоредбата на чл.37 от с.з. предвижда наказване с глоба от 200 до 1000 лв.. В случая, наказващият орган е определил размера на наложеното на жалбоподателя наказание към максималния размер, а именно глоба 800 лв. Съдът намира наказанието за завишено, необосновано с конкретни обстоятелства, а и несъобразено с предвидените в чл.27, ал.2 от ЗАНН. Съдът счита, че наказание от 350 лева е достатъчно за постигане целите по чл.12 от ЗАНН. В тази насока съобразява възрастта и социалния статус на нарушителя, както и естеството на конкретната проява, ограничила се до ползване на телефона не по предназначение. Сметчане на отговорността му в по-висока степен с налагане на наказание под този размер би било проява на ненужна снизходителност, предвид установеното от негова страна демонстративно, трайно и упорито пренебрегване на правилата за ползване на ЕЕН 112, за което сочат доказателствата по делото. Изложеното обосновава изменение на наказателното постановление.

Разноски по делото не се претендират, не са доказани и не се присъждат

.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.2, т.4, вр. ал.7, т.2, пр. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №1920а – 57/26.04.2023г., издадено от началник Първо РУ при ОД МВР - Перник, с което на М. С. Г., ЕГН *****, с адрес гр. ***** на основание чл.53 от ЗАНН и чл.37 от Закон за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 е наложено административно наказание глоба в размер 800.00 лв.

за нарушение на чл.28, ал.1, предл.1 от Закон за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112, като НАМАЛЯВА размера на административното наказание глоба от 800 /осемстотин/ лева на 350 /триста и петдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____